

1) визначається безліч структур перетворювачів кодів упорядкуванням одиниць з ненаростаючим від рівня до рівня кількістю операндів ОК;

2) визначаються структури рівнів і прораховується обсяг обчислень і кількість рівнів схеми;

3) отримані варіанти упорядковуються по зростанню обсягу обчислень і далі перевіряється їх впорядкованість за кількістю рівнів. При порушенні впорядкованості варіант виключається. Решта рішення відносяться до альтернативних.

Програми пошуку альтернативних рішень налагоджені на контрольних завданнях. Отримано безлічі альтернативних рішень щодо упорядкування одиниць і поділу кількості едініц.Найденние рішення перевершують відомі за швидкодією.

Таким чином, здійснено оцінку пристроїв для вертикального складання на їх приналежність до безлічі альтернативних рішень. Застосування багатомісних операцій впорядкування знижують обсяг обчислень і підвищує швидкодію проєктованих арифметичних пристроїв для упорядкування одиниць в паралельному коді.

Керівник роботи к.т.н., доц. каф. ІС Дрозд Ю.В.

ДЖЕРЕЛА

1. Проектування електроних схем[Електронний ресурс]. – Режим доступу URL: <https://habr.com/hub/circuit-design/>
2. Схемотехника та конструювання схем [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL: <http://www.club155.ru/electronics>
3. Проектування суматора [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL: <https://studfiles.net/preview/1906610/page:5/>
4. Дрозд Ю.В., Паулин О.Н., Дрозд А.В. Впорядкування одиниць з використанням багатомісної операції впорядкування одиниць // Тр. Одес. політехн. ун-та. – Одеса, 2000. – Вип. 2 (11). – С. 104 – 107.

ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ КОМАНДОЮ ПРОЕКТУ

Пустова Ганна
Одеський національний політехнічний університет
Україна, Одеса

В рамках дослідження було поставлено завдання пошуку альтернативних рішень щодо управління командою проекту. Показано зв'язок та вплив продукту проекту на алгоритми управління командою проекту

Ключові слова: управління проектами, команда проекту

Успіх проекту є синергетичним ефектом управління всіма галузями управління проекту, а людські ресурси не тільки є засобом забезпечення успішного виконання процесів в будь-якій галузі управління проекту, але й вирішують саму сутність цих процесів, доводить значну роль якості управління людськими ресурсами проекту.

Основними тенденціями розвитку галузі знань з управління людськими ресурсами є зростання ролі «людського фактору», та поступовий перехід від уявлення щодо індивідуальної успішності керівників проектів в управлінні людськими ресурсами проекту до формалізації інструментів управління «людським фактором» в реалізації проектів. Доповнюють ці тенденції значне підсилення уваги до організації командної роботи в проекті та до контролю якості управління командою проекту, зростання уваги до унікальності умов управління людськими ресурсами в певному проекті і встановлення більш жорстких вимог до персоналу проекту.

Значне ускладнення оцінки економічної ефективності управління людськими ресурсами (через опосередкованість впливу цього процесу на успіх всього проекту і запізнювання економічного ефекту відносно періоду, в якому ще можна виправити якісь помилки в управлінні людськими ресурсами), потребує нового підходу до оцінювання якості управління людськими ресурсами. Поняття «якості управління людськими ресурсами» відображує складний синергетичний ефект успішного управління окремими процесами, що робить оцінку економічної ефективності окремого рішення з управління командою дуже приблизною і не позбавленою суб'єктивності. Головним недоліком використання для оцінювання якості управління командою проекту переліків умов успішності команди є відсутність чіткої методики оцінювання команди проекту за виділеними умовами успішності. Чи не єдина модель цього плану, для якої встановлена чітка методика – модель оцінювання проектів "Project Excellence", але для неї також залишаються актуальними проблеми можливості суб'єктивного оцінювання та відсутності інструментів врахування унікальності проекту для роботи команди.

Ці висновки потребують проведення системного дослідження управління командою проекту. Враховуючи, що система управління командою проекту є однією з підсистем проекту, у якості елементів системної моделі управління командою проекту були виділені фактори унікальності проекту в контексті людського фактору – середовище реалізації проекту, конфігурація продукту проекту, особистість члена команди проекту і процес професійної діяльності команди. На концептуальному рівні ці фактори відповідають об'єкту, суб'єкту, процесу та результату проектної діяльності.

При деталізації елементів системної моделі управління командою проекту використано метод системних тріад дефініцій. За цим методом для кожного з елементів виділено зони цілісності, елементності і зв'язності. Для елемента „середовище” в зоні цілісності запропоновано розглядати виконавчу організацію, для елемента „особистість” – базисний рівень особистості члена команди, для елемента „діяльність” ця зона визначена як сенс професійної діяльності члена команди в проекті, а елемента „продукт” – як ідея (образ) продукту проекту. Зона елементності для елемента „середовище” визначена як команда проекту, для елемента „особистість” розкрита через поточний психофізичний стан члена команди, для елемента „діяльність” – через сукупність

елементарних операцій, які виконує член команди, а для елемента „продукт” визначає параметри якості, що впливають на сприйняття цінності продукту проекту. Зона зв’язності елемента „середовище” розкривається через умови діяльності в проекті, для елемента „особистість” в зоні зв’язності розглядається поведінковий рівень особистості члена команди, для елемента „діяльність” ця зона визначена як зміст професійної діяльності членів команди проекту, а для елемента „продукт” – як сутність процесів управління, які дозволяють досягти встановлених критеріїв якості продукту проекту.

Запропонований підхід дозволив перейти від узагальненого уявлення щодо управління командою проекту до факторів унікальності проекту в управлінні командою.

Керівник роботи к.т.н., доц. каф. ІС Тесленко П.О.

ДЖЕРЕЛА

1. Полковников А.В. Модель «Project Excellence» – в поисках совершенства. – Оpubліковано на сайті <http://www.pmacademy.ru>.
2. Бушуев С.Д. Бушуева Н.С. Развитие инструментов целедостижения в управлении проектами. // Управління проектами та розвиток виробництва. Збірник наукових праць. – 2005. - № 3 (15). – С. 5-12.
3. Череха Г.С. Продуктно-енвайронментальний підхід до управління командою проекту. / Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. – 2005. К.: КНУБА. – 216. с.

СИСТЕМА КОЛЕКТИВНОГО ГОЛОСУВАННЯ ДЛЯ ВИБОРУ ТРАЄКТОРІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

Пустовий Олексій
Одеський національний політехнічний університет
Україна, Одеса

В роботі описані сучасні інструменти в навчанні. Показана необхідність розробки індивідуальної траєкторії навчання для студентів. Запропонований механізм колективного голосування для вибору індивідуальної траєкторії навчання
Ключові слова: система колективного голосування, траєкторія навчання

Індивідуалізація навчання – це надання можливості самостійно обирати рівень вивчення дисциплін та їх перелік понад нормативні вимоги, що передбачені освітньо-професійною програмою, залежно від власних цілей, потреб, можливостей студентів. Складовою індивідуалізації є також така організація навчального процесу під час якої вибір способів, прийомів, темпу навчання враховує індивідуальні відмінності студентів, рівень розвитку їх здібностей до навчання. У зв’язку з цим, розглядають поняття траєкторії навчання, яка формується за індивідуальним вибором кожного із студентів, але за критерієм пріоритету колективу у кількості 10-25 студентів.